

eenstemmigt blev negtet. Overgang til 2den Behandling, og det saaledes, sandsynligviis endog af selve den ærede Forslagsstiller indrømmedes, at det i den foreliggende Form ikke kunde eller burde fremmes videre, saa viser jo dette tydeligt, at der har været saa store Mangler ved dette Forslag, at det vilde være urigtigt at drage nogensomhelst Slutning fra den Skjæbne, som det fik, til den Skjæbne, som kunde vente bedre motiverede Forslag i samme Retning. Naar jeg saaledes i det Hele har maattet føle mig tilfredsstillet ved de fra det ærede Udvalg fremkomne Forslag, saa er det en Selsfølge, at jeg meget nødigt i enkelte Punkter vil stille mig i Modsetning til det ærede Udvalg, forsaavidt jeg ikke dertil maatte finde ganske overveien- de Grunde. Dette gjaelder da allerede nærmest ved det Hovedspørgsmaal, om hvorvidt der skal holdes fast paa den hele Ordning af Oprykningen for de forskjellige Lærere, som er givet i Lovforslaget, eller om man derimod skal gaae ind paa det andet System, om jeg saa maa kalde det, hvorefter Lærerne opnaae Gageforhoielse efter visse bestemte Aar. Jeg kan nu ikke negte, at det i Lovforslaget foreslaaede har ikke ringe Fortrin, idet jeg for det Første troer, at det allerede strax vil vise sig, at det i oeconomic Henseende vil være fordeelagtigere for den overveien- de Del af Lærerne, og dernæst maa jeg være af den Formening, at det ogsaa i en anden Henseende har det Fortrin, ialfald for Bestyrelsen, at det fastsætter en vis bestemt Sum, der bliver at udrede til dette Formaal, og derved frigjør for de Vanskeligheder, som unegtelig kunne opstaae, forsaavidt det Beløb, der maatte fordres til de lærde Stoler, visse Aar kom til at stige betydeligt. Men imidlertid kan jeg dog ikke ansee dette for at være saa væsentligt, at jeg af den Grund skulde ville forsøge paa at modsætte mig, at det af Udvalget foreslaaede System blev lagt til Grund; thi paa den anden Side kan det jo heller ikke negtes, at dette System, foruden at det følges hos os i andre Kredse, som maatte siges at være analoge med dem, hvorom der her er Spørgsmaal, dog, hvor der nemlig gives en vis engere Klasse af Embedsmænd, bestaaende af et forholdsviis ringe Antal, og hvor

de Vedkommende kunde vente at forblive hele deres Liv, saaledes vil det identviis være naturligere og ønskeligere med Hensyn til Overlærere og Rectorer, end jeg kan finde det med Hensyn til Adjuncterne; thi med Hensyn til disse stiller Forholdet sig anderledes netop derved, at en stor Deel af dem, selv endog saa af dem, som efter deres Ansættelse ved Skolen hellige deres øvrige Levetid til dens Tjeneste, have været betænkte paa at træde over i andre Stillinger. Jeg skal, som sagt, saaledes ikke modsætte mig, hvist man ønsker at lægge dette System til Grund for de foreslaaede Gageforhoielser. Hvad nu angaaer den Forskjel, der er imellem Fleertallets og Mindretallets Forslag, saa er den, som fra flere Sider bemærket, meget ringe. Det er klart, at det af Mindretallet stillede Forslag maa siges at være fordeelagtigere med Hensyn til Overlærere og Adjunctclasserne, hvorimod det af Fleertallet stillede Forslag maa ansees for at være fordeelsagtigere med Hensyn til Adjuncterne. Det er nu en Selsfølge, at der fra Ministeriets Side ikke kan være Noget at erindre mod det sidste Forslag med Hensyn til Adjuncterne, men derimod troer jeg rigtignok, at der mod den Betragtning, som navnlig den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) gjorde gjældende, om at Lovudkastet idethese væsentlig skulde betragtes som fremkaldt af Hensynet til Duffet om en Forbedring nærmest af Adjuncternes Stilling, at burde fremhæve, at skiondt dette ganske vist har været eet af Lovudkastets Formaal, saa maa det dog vel erindres, at ved Siden heraf har man ogsaa maattet tage Hensyn til den hele Stilling, hvori Overlærerne ere satte, idet denne atter udøver en meget væsentlig Indflydelse paa selve Adjunctstillingen ved den Udset, der gives dem til at oprykke i Overlærerpøster. Medens det naturligviis altid maa være Skolevæsenet af Vigtighed, at Adjuncterne aflægges paa en passende Maade, saa har Skolevæsenet paa den anden Side den ikke mindre vigtige Opgave, at Lærernes Stilling i det Hele, navnlig deres, der skulle forblive ved Skolen hele deres Liv igjennem, er en saadan, at de bedste og dygtigste Kræfter ville hellige deres Tjeneste til denne